

מ"ח 27043-02-25 - גואד יחיא נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

מ"ח 27043-02-25

לפני: כבוד השופט נעם סולברג

המבקש: גואד יחיא
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק
בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984
בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה לקיום משפט חוזר, לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), בעקבות הרשעתו של המבקש, בעבירות של נהיגה במכונית בזמן פסילה, נהיגה בלי רישיון רכב ונהיגה ללא ביטוח.

2. על-פי עובדות כתב האישום, ביום 28.1.2021, נהג המבקש במכונית פרטית ברחובות העיר טיבה, ללא ביטוח, ללא רישיון רכב ובשעה שהיה תחת פסילה, בעקבות גזר הדין שניתן בעניינו, בפל"א 9659-02-18, שם נקבעה לו פסילה בת 6 חודשים, שלאחריה הפקיד המבקש את רישיונו, ביום 7.9.2020.

3. ביום 18.3.2021, הרשיע בית משפט השלום לתעבורה את המבקש, על-פי הודאתו, בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון רכב בתוקף, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה; ונהיגה במכונית ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970. ביום 8.7.2024, נגזרו על המבקש 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ועונשים נלווים (פ"ל 11361-01-21). ערעור שהגיש המבקש, לבית המשפט המחוזי - נדחה.

מכאן הבקשה שלפני.

4. לטענת המבקש, עניינו נופל לגדרי סעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט, בשל חשש ממשי לעיוות דין. לשיטתו, עומדת לו הגנה מכוח 'טעות במצב הדברים', לפי סעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שכן "[אגף] הרישוי [במשרד התחבורה והבטיחות בדרכים] הנפיק לו רישיון נהיגה בחודש נובמבר 2018 [...] אשר תוקפו עד שנת 2028". על כן, כך סבור המבקש, יש לאפשר לו לחזור מהודאתו בכתב האישום, שניתנה במסגרת הסדר טיעון.

5. לאחר שעיינתי בבקשה, על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, ללא צורך בתשובה. הלכה פסוקה היא, כי "למעט בנסיבות חריגות, אין לאפשר חזרה מהודיה במסגרת בקשה למשפט חוזר. [...] אם הנסיבות בהן יתיר בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודייתו הינן חריגות, על אחת כמה וכמה הן יהיו חריגות בהליך של בקשה למשפט חוזר" (מ"ח 6255/17 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.11.2017); ההדגשה הוספה - נ' ס'). איני סבור כי עלה בידי המבקש לצלוח משוכה רמה זו, אשר ניצבת בדרכו; הרחק מכך. עיון בהכרעת הדין מלמד, כי בית המשפט לתעבורה פעל כשורה. הוא וידא באופן בלתי-אמצעי כי המבקש מודה בעובדות כתב האישום מרצונו החופשי, ואף בחן "מטעמי זהירות" את "מלוא תשובתו לאישום". יתרה מכך, עיון בצבר ההליכים שהתנהלו נגד המבקש, שבמסגרתם, בין היתר, נפסל רישיונו, והוא נדרש להפקידו במזכירות בית המשפט - מלמד ברורות כי אין עסקינן ב'טעות כנה', אשר עומדת ברף הגבוה של הגנת 'טעות במצב הדברים' (ראו: ע"פ 7218/22 אלמלח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 לחוות דעתו של השופט ע' גרוסקופף (29.1.2025)).

אשר על כן, הבקשה לקיום משפט חוזר - נדחית; ממילא, נדחית עמה גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ה (26 פברואר 2025).

נעם סולברג
שופט